

EL MON DE LES LÍNIES

la veritat creada, la del món exterior, és tan real com Deu, que és la veritat increada. Aquesta veritat exterior del món dels objectes va vestida i revestida de línies concretes. I cada línia, cada segment de línia es una veritat. Ja ho 'ots dir als pintors surrealistes: totes les línies possibles, han estat ja creades. Des de la Creació tot l'Univers està ple de paraules i de línies que vaguen en la plenitud d'aquets mons de Deu. Ja saps que la paraula és Deu i les línies creades per la paraula de Deu, no poden esser mentida. Les línies son la paraula del món de les formes. Si Deu aniquilés una sola línia, si deixés de sostenir-la l'univers s'enfonsaria.

dintre un gra de blat hi ha totes les línies de l'espoga, l'obalat dels grans i el feix de respladors de les arestes.

Dintre un agià hi ha les línies d'una alzina, de la seva soca, de les seves branques i de les seves fulles, de la seva flor i dels seus aglans. Així mateix diriam de l'home i dels animals i plantes. El món de les línies és tan real que si les llevors no portessin a dins, jo crec que les línies de cada animal i de cada planta actuarien de part de fora dirigint llur creixement. Qui sap si les línies d'una pòncella de rosa van rodant

línies d'una poncella de rosa van rodant com fent-li de guiatje molt avans que existeixi ?. I potser quan la poncella ja te forma de cor, abans d'esclatar vibren al seu voltant els contorns que tindran les ~~línies~~ fulles i les línies dels " múltiples perfils longitudinals i transversals que els donen forma de petxina.

Des de la Creació tot l'univers está ple de paraules i línies que vaguen en la llenitut d'aquets mons de Deu.

Ja saps que la paraula ^{es} ~~es~~ Déu. Així doncs les línies creades per la paraula de Deu no poden esser mentida. Les línies son la paraula del món de les formes. I cada línia, cada segment de línia, és una veritat. Totes les línies possibles han estat ja creades. La veritat visible i tangible del món dels objectes va vestida i revestida de línies concretes, totes molt ben dibuixades.

Certament la figura de l'ovol ha existit primer que l'ou; però quan neixia el primer ou, era una realitat dibuixada el primer ovol. Però t'es lícit imaginar que un instant abans que la creació prengues forma concreta, vagava per no sé on, amb una bronzidea emocionant, l'al·lucinant univers de la geometria. En honor d'aquesta inquietut de l'univers de les línies, s'havia estés la pissarra immens de l'espai. I les línies corrent vertiginosament, es casaven i es completaven en el mes ordenat dels tumultes.

No et proposessis pas crear ni una línia nova. Hi ha miliars de milions de línies, però ja tot está dit. Encara en rondan moltíssimes com en el primer moment, i si tinguessis fe, n'arreglegaries tantes com voldries. Son com aquella volaina de terrenyines que, una vegada, en la setmana de Nadal, les veies a con-

trallun embanderant el campanar de Castelló d' Empúries, caient teulades avall i transitant pel carrer mes mortes que vives. Si tinguessis fe, ara mateix podries veure i caçar totes formes del triangle fins a l'estrella de mar, que te la forma d'un home aixancarrat i amb els braços extesos; una fulla de trébol una flor de lis, una fulla d'acante que en els seus meandres dibuixa badies caps i cales com no n'has vist en cap platja. Un triangle de cap per avall es un cor, i les fulles del pollancre tenen forma de cor. Si t'hi fixes be veuràs que la naturalesa es repeteix. Passeu circumferències rodones com el sol i la lluna, com les ninetes dels ulls; tot fent anelles enronden el pit de les noies, deixant ben marcat la centre el punt del compàs, com en les cindries els préssecs i les llimones, etc. etc.